

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central
(judecător Angela Braga)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
(judecători Angela Bostan, Veronica Negru și Anatol Pahopol)

Î N C H E I E R E

21 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în următoarea componență
Președintele completului
judecători

Tatiana Vieru
Maria Ghervas
Luiza Gafton

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Catol Lux”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Catol Lux” împotriva Biroului Vamal Centru și Serviciului Vamal al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată ”Netram Grup” cu privire la contestarea actului administrativ, obligarea recalculării și restituirea taxei achitate,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Catol Lux” și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul central din 25 iulie 2017,

c o n s t a t ă :

La data de 07 iunie 2017, reprezentantul SRL „Catol Lux”, Țaran Igor, acționând din numele și în interesele societății, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Centru și Serviciului Vamal al Republicii Moldova, intervenient accesoriu SRL ”Netram Grup”, solicitând anularea actului de inspecție Nr. IM4I32270 din 18 aprilie 2017, întocmit de către Biroul Vamal Chișinău, Parpaut Andrei cu obligarea Biroului Vamal Chișinău de aplica metoda de calcul a valorii în vamă a mărfii importate, conform art. 10 alin. (2) și art. 11 al Legii privind tariful vamal, precum și obligarea Biroului Vamal Centru să efectueze recalcularea și să restituie taxele plătite în sumă de 8781,87 lei (f.d. 3-5).

În motivarea acțiunii, reprezentantul părții reclamante a indicat, că la data de 18 aprilie 2017 SRL „Catol Lux” a importat mărfuri destinate comercializării pe teritoriul Republicii Moldova, accesorii pentru roți auto din Turcia și tot la această dată, de către Biroul Vamal a fost întocmit Actul de Inspecție Nr. IM4I32270 din 18 aprilie 2017 prin care, în rezultatul controlului documentar s-a stabilit că datele din acte sunt contradictorii și există discrepanță între prețul declarat și valoarea mărfurilor identice anterior importate.

Totodată s-a menționat că, că pentru confirmarea valorii în vamă s-au mai solicitat acordurile între vânzător și cumpărător care afectează valoarea în vamă a mărfurilor, ofertele de preț (listele de prețuri) de la producător, corespondența comercială în vederea negocierii prețului, comenzile de livrare, cataloagele, declarația vamală a țării de export în original,

certificatul de calitate. Deasemenea au fost informați că sunt în drept să declare valoare în vamă a mărfurilor prin aplicarea metodelor alternative prevăzute de art. 12-17 din Legea cu privire la tariful vamal sau să solicite amânarea determinării definitive a valorii în vamă, acordându-le un termen de până la 22 aprilie 2017, iar valoarea provizorie utilizată pentru calculul garanției constituie 280983,63 lei, astfel la insistența reprezentantului SRL "Catol Lux" către Inspectorul vamal Parpaut Andrei, de a prezenta dovada unor discrepanțe dintre datele din acte și între prețul declarat și valoarea mărfurilor identice anterior importate, organul vamal, nu a putut da careva explicații.

Reclamantul consideră că, Actul de Inspecție Nr. IM4I32270 din 18 aprilie 2017 este ilegal și solicită să fie anulat deoarece, potrivit documentelor prezentate se atestă că, SRL „Catol Lux” a prezentat organului vamal toate actele solicitate și anume: factura Pro Forma Invoice care demonstrează că valoarea (prețul) reală al mărfii pe care SRL “Catol Lux” o importă este una reală; precum și acordul dintre vânzător și cumpărător care afectează valoare în vamă a mărfurilor; ofertele de prețuri a producătorului și vânzătorului; cataloagele de prețuri și mărfuri; declarația vamală a țării de export, cât și alte documente și informații care sunt în măsură să dovedească realitatea valorii declarate.

Partea reclamantă susține că, cu toate că a prezentat toate documentele necesare, Biroul Vamal nu a ținut cont de acestea, fiindu-le recomandată aplicarea directă a metodei de rezervă în vamă, astfel cel din urmă, ignorând consecutivitatea de aplicare a metodelor de determinare a valorii în vamă, a încălcat dispozițiile Legii cu privire la tariful vamal și ale Regulamentului cu privire la modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul RM, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 600 din 14 mai 2002.

Prin hotărârea Judecătoriai Chișinău (sediul central) din 25 iulie 2017, acțiunea înaintată de SRL „Catol Lux” s-a respins ca neîntemeiată (f.d.56, 63-68).

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la data de 01 august 2017, reprezentantul SRL „Catol Lux”, Igor Țaran, în interesele societății a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriai Chișinău (sediul central) din 25 iulie 2017 (f.d. 60-61,85-90).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2017 a fost respins apelul declarat de SRL „Catol Lux” și menținută hotărârea Judecătoriai Chișinău (sediul central) din 25 iulie 2017 (f.d. 97-105).

În motivarea soluțiilor adoptate, instanțele de judecată au statuat că, cerințele înaintate de către reclamant cu privire la anularea actului de inspecție sunt neîntemeiate, or actul de inspecție contestat nu conține o decizie a organului emitent prin care s-ar leza drepturile reclamantului. Prin acest act s-a constatat doar necesitatea prezentării unor acte, s-a propus prezentarea acestora și s-a explicat dreptul de a declara valoarea în vamă a mărfii prin una din metodele alternative prevăzute de art.12-17 din Legea cu privire la tariful vamal, s-a explicat dreptul de a solicita amânarea determinării definitive a valorii în vamă. La fel, s-a indicat că declarantul a declarat valoarea în vamă prin aplicarea metodei alternative și acceptată valoarea în vamă declarată.

La fel, instanțele ierarhic inferioare au concluzionat că și solicitările cu privire la obligarea Biroului vamal Centru să restituie suma de 8781,87 lei sunt neîntemeiate, deoarece acestea sunt pretenții subsecvente pretențiilor de anulare a actului de inspecție și, din acest motiv, dat fiind că pretențiile cu privire la anularea actului de inspecție au fost respinse, nu pot fi admise nici solicitările subsecvente.

La data de 29 noiembrie 2017, Societatea cu Răspundere Limitată „Catol Lux” a declarat recurs împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău (sediul central) din 25 iulie 2017 și deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2017, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii înaintate (f.d. 109-115).

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurentul a indicat că atât instanța de apel cât și instanța de fond nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, au aplicat eronat normele de drept material.

Recurentul consideră că instanța de fond a examinat cauza cu încălcarea principiilor independenței și imparțialității, în lipsa unei motivații suficiente, fără a-i oferi posibilitate de a prezenta probe în combaterea celor afirmate de către pârât.

Verificând argumentele invocate de reprezentantul recurentului în cererea de recurs, pe baza materialelor din dosar, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Catol Lux” este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 12 ianuarie 2018 Curtea Supremă de Justiție a expediat intimațiilor o copie a cererii de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii copiei respective (f.d. 121). Având în vedere că intimații nu au prezentat referință în termenul acordat, admisibilitatea recursului urmează a fi decisă în lipsa acesteia.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei rezultă că, recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Catol Lux” împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2017 a fost depus la grefa Curții Supreme de Justiție la data de 29 noiembrie 2017 (f.d. 109-115), prin urmare se consideră depus în termen.

În conformitate cu art. 433 lit. c) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare.

În speță, recursul a fost înaintat de administratorul Societății cu Răspundere Limitată „Catol Lux”, Țaran Igor, care este reprezentantul unei părți a procesului, astfel temeiul stipulat de art. 433 lit. c) Cod de procedură civilă nu are incidență.

Potrivit art. 433 lit. d) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

La caz, completul relevă că nici temeiul prevăzut de art. 433 lit. d) Cod de procedură civilă nu este aplicabil.

Luând în considerare cele constatate supra, completul conchide că recursul nu poate fi considerat inadmisibil în baza temeiurilor enumerate la art. 433 lit. b), c) sau d) Cod de procedură civilă.

În continuare, audiind raportul verbal al judecătorului raportor cu privire la încadrarea celor invocate în recurs în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2)-(4) Cod de procedură

civilă, completul constată existența temeiului de inadmisibilitate stipulat la art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă.

Conform art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Potrivit art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;

b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;

c) a interpretat în mod eronat legea;

d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Conform art. 432 alin. (3) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Aceste dispoziții legale fundamentează ideea potrivit căreia judecarea recursului exercitat conform Secțiunii a 2-a, Cap. XXXVIII, Cod de procedură civilă, are un caracter devolutiv și privește în exclusivitate probleme de drept material și procedural, verificându-se legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, sarcina instanței de recurs la această etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justiție și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile *Delcourt contra Belgiei* din 17 ianuarie 1970 și *Erfar-Avef contra Greciei* din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului,

or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul relevă că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea Hansen contra Norvegiei din 2 octombrie 2014), iar în concepția CtEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea Nersesyian contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul notează că din conținutul cererii de recurs rezultă că, în mare parte, reprezentantul recurentului a reluat criticile formulate în faza procesuală anterioară, asupra cărora instanțele ierarhic inferioare s-a pronunțat cu suficientă putere de convingere, iar invocarea pretinselor încălcări admise de instanța de apel și prima instanță nu sunt suficient de fundamentate și nu au vocația de a conduce la modificarea soluției în prezenta cauză civilă.

Potrivit art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Din considerentele nominalizate și având în vedere faptul că instanțele ierarhic inferioare au examinat cauza sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor, argumentele principale ale recursului, care sunt similare argumentelor invocate în instanțele inferioare, au fost verificate minuțios la judecarea cauzei în ordinea de apel și în prima instanță, completul ajunge în mod unanim la concluzia de a considera recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Catol Lux” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 433 lit. a) și 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Catol Lux” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Tatiana Vieru

judecători

Maria Ghervas

Luiza Gafton